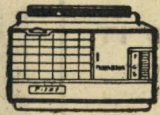

פילוס נותן אחריות!

לכן תקנה

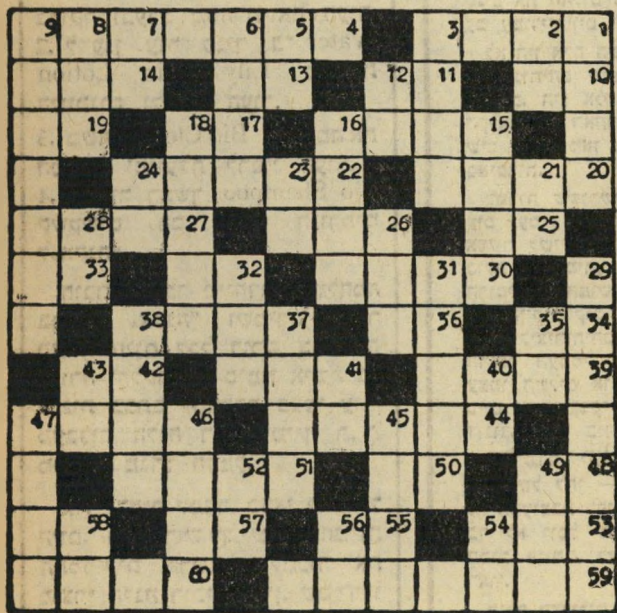
טרנזיסטור פילוס

שרות מלא כל החלקים תמיד במלאי

תשבץ העולם הזה 1293

„במשך השנה האחרונה כמעט ולא היה יום בו לא פתרתי תשבץ, זאת בזכות עבודתי כפקידה בהסדרות. למרות התעסוקה הנ"ל, ולמרות שתיית התה הרצופה, נותר עוד פנאי לחיבור תשבץ זה. שמה של פותרת התשבץ המונח לפניכם אינו ניתן לפירסום, מסיבות מובנות. לכן אין תמונה, לצערנו.

מאונך: (1) מרכו (4) מפשלה הוביטית (5) מיצר בחצי האי הבלקני. (10) זי. (11) מזון הפלא במדבר. (13) כלי אוכל. (14) מדבקים אותו על מעטפה. (15) אופרה מפורסמת. (17) משי תחווה. (19) של שניים. (20) שניות לאוצר הפקדש. (22) חלק ברדיו לקליטת נלים. (25) עיר כוה נים. (26) משקל נקי. (27) קניה ומכירה. (30) משרד. (32) מלת שייכות. (33) ישי. (34) תואר הולנדי. (36) עיר עתיקה. (37) רצוף. (39) דיכ או. (41) ערה. (42) קוסם. (44) נעש. (46) איל. (48) מוסתור משמש. (50) מלת זרז. (51) חשב. (53) גור. (55) עז. (57) אריג. (58) קיים. (59) מדינה באפריקה. (60) נשיא אוצות הברית.

מאונך: (1) מדינה באפריקה. (2) ירד. (3) העלה המשרת בין אנגליה וצרפת. (5) מוס. (7) מרכו. (9) אחד היסודות. (11) מחזה סוחס דמעות. (12) מלת זרז. (15) צייה. (16) ברית צפון אפלטית. (18) חומר נפץ. (21) בית ה

צפור. (23) שקט. (24) שפט. (26) ביטוי. (28) יופי. (29) בעל פרס נובל לשלום. (31) חיה. (32) בעל לאשה שהפכה נציב מלה. (35) בבקשה. (37) אריות. (38) התערבות. (40) קרם. (41) אמנת. (43) תנועת המיים. (45) עם דובר שפה זרה. (46) פרס. (47) שעור שחור. (49) פלצור. (52) סורה. (54) מודר. (58) בחוכי. (58) מצבה.

להמשיך לבוא לעבודה כרגיל. „אי אפשר לפטר אותך בלי החלטת המועצה המקומית,“ הסביר לה, „וגם אז נחוץ האישור שלנו.“ תמרה חזרה לעבודה, מכתב הפיטורין היה כלא היה, אך אביה של תמרה, יליד הארץ התיק ההגנה, נעלב עד עומק נשמתו. „מה זה, עושים לי מסחרה?“ אמר לעצמו, „אה, רון צובלי כבר לא יודע מה זה פלילי?“ הוא לקח את תמרה לבניין המשטרה, הורה לה להיכנס לבד, להעיד בשבועה על כל אשר קרה. על סמך עדות זו דרש בכל תוקף לפתוח בחקירה.

תשורה בפאריס. בינתיים חזר ראש העיריה מצרפת, הודיע שתמרה תפטר למרות הכל „ברגע שתמצא לה מחליפה.“ אולם הפרשה לא גרמה לאבדן חוש הומור של ראש העיריה. עוד בפאריס שלח תשורות לפקידיו הבכירים. לראובן פרץ שלח גלייה עם ציור עירום.

תולדות

דיבה בסולת

במשך שבוע ימים היה חיים חכמון מלאך המחת של חלץ. מנהל הצרכניה נזכר בכל העתונם כאדם שמכר את הסולת, הביאה למותה של התינוקת נועה בורה. במשך אותו שבוע הושעה חיים מעבודתו והואשם בכל עתוני הארץ. רק אחרי שבוע ימים התגלה שנעמי מתה מאכילת גרעין חמניה (העולם הזה 1291).

בכפר חלץ היה חכמון ידוע כבר זמן רב כסוכנו של מלאך המחת. שנה לפני מקרה הסולת התלוננו שני תושבי הכפר על חכמון במשטרה. הם סיפרו שקנו אצלו בקבוק מיץ ענבים, ובמין היה רעל. הצרניה נסגרה. המשטרה ומשרד הבריאות בדקו את כל בקבוקי המיץ, אך לא נמצא בהם כל דבר פסול. אולם בעיני מאשימיו — בני אחת משתי החמולות במושב — המשיך חכמון להיות אויב נפשו.

זכוכית בקרטון. ריב הסולת פרץ יומיים לפני מותה של נועה הפעוטה. החמולה של אויבי חכמון באה לצרכניה, דרשה ממנו לגרש את עוזרו, שנתקבל לעבודה דרך ארגון הקניות של הצרכניות בנגב, ולא מונה מאנשי שלומם בכפר.

חכמון התנגד ואנשי הכפר התנפלו על העוזר, זרקו עליו שקיות קמח וסוכר, תקפו אותו במקל והפכו את המקום. בקבר קים שבורים התגלגלו על הריצפה, וצינצנת דבש מזכוכית היתה שבורה בתוך הסולת. „אספתי את כל שבירי הזכוכית, וגם את הסוכר לת שהיתה לידי, בתוך קרטון,“ סיפר חכמון, „כדי לרשום אותם ברשימת החרורה המקולקלת, ומהסולת לא מוכרת בכלל לאנשי הכפר. כעבור שני לילות החל להסתובב מלאך המחת בתוך מושב חלץ, ונועה בורה מתה.“

כבר בחצות הלילה טילפנו אנשי החמולה, שהשתוללה בצרכניה, למשטרה ולמשרד הבריאות. לאחר מכן הסתובבו בית לבית ואספו את הסולת. כשהגיעה ה סולת למשטרה, היו בה שבירי זכוכית. חכמון טען ששבירי הזכוכית נמצאו רק בסולת שנאספה בבתי החמולה האויבת.

הבדיקה הרפואית הזכירה שנועה בורה לא מתה מזכוכית בסולת, אלא מגרעין חמניה. ארגון הקניות הציע לו לחזור לעבודתו בצרכניה. אך האיש הקשיש (52), שנסע יומיים מביתו באשקלון לחלץ ונשאר שם עד 11 בלילה, סירב לחזור למקום כפוי התודה. הוא נשאר מחוסר עבודה. תחת זאת איים השבוע להגיש נגד אויביו בכפר תביעה על הוצאת דיבה ועל הפסד מקום העבודה.

הווי

דרום ימערבון: בחבל לכיש, ורשו בוקרים ממושב שדה חמד מחמישה בוקרים מחמת מרשה להסתלק משטחי המרעה, הת נפלו עליהם כאשר סרבו לעשות זאת, הניסו אותם ואת עדריהם בפלצורים. . . . **אסור זאת בריקודים:** בירושלים, התאספו בחורי ישיבה לפני קולנוע אדסון, כדי למונע מכירת כרטיסים לפני צאת השבת, פתחו בריקודים לפני קופת הקולנוע, אילצו את הקהל לחכות עד צאת ה הכוכבים. . . . **ראש בריא במיטה חולה:** בירושלים, צילצל אלמוני לדירת אחת התושבות, הודיע לה כי בעלה נילק לבית החולים ועליה למהר אליו, ניצל את העזרה מן הדירה כדי לבצע גניבה. . . . **לגניבה יש גלגלים:** בכפר צנעה, גילתה חוליית משטרה חמישה גלגלי גיפס גנובים חבויים בין שיחים, הלכה בעיקבות הגנבים, גילתה בביתם סחורות רבות שנגנבו ממקור מות שונים קודם לכן.

מתלוננת צובלי

הכל למען ציור עירום

זה לא פלילי. ערב אחד הופיע ראובן פרץ בביתו של אהרון צובלי, אביה של תמרה. הוא בא בחברת מכר משותף, קרא לאב החדוזה. כשראה שהאב יוצא אליו ומברכו לשלום, הבין העד שהדבר עדיין לא ידוע לו. „תראה, פנה ראובן אל האב, „בעירי הולכות שמועות כאילו אני מתעסק עם בתך. אני רוצה שתבוא אתי הביתה, ותאמר לאשתי שכל זה לא נכון. לי היא לא רוצה להאמין!“

האב קרא לבתו, לשאול אותה לפרש המעשה, אך המוכיר הקדים אותו: „זה נכון שאני אנסתי אותך?“ צעק לעברה. הנערה, שפחדה מנחת ורועו של האב, הסימיקה, צעקה: „לא!“ וברחה הביתה.

האב הלך לבית המזכיר, הרגיע את אשתו, סיים בקבוק ויסקי וחזר הביתה. אך הוא עצמו לא נרגע לגמרי. למחרת קרא לחברה של בתו, שאל אותה מה ה אמת בשמועות. „נשבעתי לתמרה לא לספר לך,“ הודתה החברה, „אבל אם אתה שואל, אני אספר לך.“ וסיפרה.

כבר באותו ערב לקח האב את בתו ל תחנת המשטרה, להתאונן רשמית. „זה לא מעשה פלילי,“ הסביר לו השוטרי. וצובלי, שכעצמו היה שנים רבות שוטרי תנועה בירושלים, הלך הביתה.

מה זה, מסחרה? אך הגשת התלונה במשטרה נודעה מהר מאד לבניין המועצה. באותם הימים, לפני כשלושה חודשים, שהה לרדו בפאריס, כחבר משלחת של ראשי עיריות. כשבועיים אחרי שנסע, קיבלה לפתע תמרה הודעת פיטורין. הנערה הלכה בזכיה לאביה, וזה הרגיע אותה, יעץ לה לפנות לועד העובדים.

מוכיר ועד העובדים לא ידע על הפיטורין, הסביר לתמרה שאינם חוקיים ושעליה

מנהל צרכניה חכמון

הכל כדי לגרש